

Arrest

nr. 155 243 van 26 oktober 2015
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Tunesische nationaliteit te zijn, op 15 mei 2015 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 8 april 2015 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 10 juni 2015 met referentenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 augustus 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 september 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. VAN DEN BOSSCHE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. DELGRANGE, die *loco* advocaat G. BEAUTHIER verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. MATROYE, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1 Op 15 oktober 2014 dient de verzoekende partij een aanvraag voor een verblijfskaart voor een familielid van een burger van de Europese Unie (bijlage 19*ter*) in, met name als partner in het kader van een wettelijk geregistreerd partnerschap met een Spaanse onderdane.

1.2 Op 8 april 2015 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging (hierna: de gemachtigde) een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20). Dit is de bestreden

beslissing, die op 16 april 2015 aan de verzoekende partij ter kennis wordt gebracht en waarvan de motieven luiden als volgt:

"(...) In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfs- kaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 15.10.2014 werd ingediend door:

Naam: B(...)

Voornaam: H(...)

Nationaliteit: Tunesië

Geboortedatum: (...)

Geboorteplaats: (...)

Identificatienummer in het Rijksregister: (...)

Verblijvende te/verklaart te verblijven te: (...)

om de volgende reden geweigerd:

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie of van een ander familielid van een burger van de Unie.

Betrokkene heeft niet op afdoende wijze aangetoond een duurzame en stabiele relatie te hebben van tenminste twee jaar met zijn partner, zoals vereist door artikel 40bis, §2, 2° van de wet van 15.12.1980. Betrokkene brengt onvoldoende bewijs aan dat zij elkaar tenminste twee jaar kennen en het bewijs leveren dat zij regelmatig, telefonisch, via briefwisseling of elektronische berichten met elkaar contact onderhielden en dat zij elkaar voorafgaand aan de aanvraag drie maal ontmoet hebben en dat deze ontmoetingen in totaal 45 dagen of meer betreffen of dat zij als partners één jaar ononderbroken hebben samengeleefd voor de aanvraag of dat zij een gemeenschappelijk kind hebben.

Betrokkene legt volgende bewijzen voor:

- notariële akte wettelijke samenlevingsovereenkomst dd. 30.01.2014; verklaring wettelijke samenwoning (en bij- behorend ontvangstbewijs) dd. 08.04.2014; registratie wettelijke samenwoning dd. 10.09.2014: deze documenten tonen niet aan dat betrokkene en de referentiepersoon elkaar tenminste twee jaar voorafgaand aan de aanvraag kennen, of dat zij als partners één jaar ononderbroken hebben samengeleefd voorafgaand de aanvraag. Ze zijn te recent om aanvaard te worden als afdoende bewijs van het duurzame en stabiele karakter van de aangehaalde relatie tussen betrokkenen*
- verklaringen op eer door derden: echter, gezien een verklaring op eer niet op zijn feitelijkheid en waarachtigheid kan getoetst worden, kunnen deze verklaringen niet in overweging genomen worden als afdoende bewijs van het duurzame en stabiele karakter van de aangehaalde relatie tussen betrokkenen*
- ongedateerde foto's: aangezien er niet kan nagegaan worden wanneer deze foto's genomen werden, kunnen ze niet aanvaard worden als afdoende bewijs van het duurzame en stabiele karakter van de aangehaalde relatie tussen betrokkenen*
- schrijven van de advocaat van betrokkene dd 08.10.2014 waarin men verklaart dat betrokkenen reeds sinds 2001 samen woonachtig zijn in de (...)straat en waarin men verklaart dat betrokkene dit adres reeds zou hebben opgegeven bij zijn aanvraag art 9bis in 2009. Dit schrijven van de advocaat wordt echter beschouwd als een verklaring op eer. Voor zover dit schrijven kan beschouwd worden als een begin van bewijs, dient opgemerkt te worden dat uit het administratief dossier van betrokkene blijkt hij bij zijn regularisatieaanvragen steeds Blvd (...) te 1000 Brussel heeft opgegeven als adres. De referentiepersoon is hier nooit woonachtig geweest.*

Uit het geheel van de voorgelegde stukken blijkt niet afdoende dat betrokkene en de referentiepersoon elkaar tenminste twee jaar voorafgaand aan de huidige aanvraag gezinshereniging kennen. Uit de gegevens van het Rijksregister blijkt dat betrokkenen op het moment van de aanvraag minder dan één jaar ononderbroken samenwoonden. Betrokkenen hebben geen gemeenschappelijke kinderen.

Betrokkene voldoet dan ook niet aan de vereiste voorwaarden van artikel 40bis van de wet van 15.12.1980 om het verblijfsrecht in België te verkrijgen op basis van gezinshereniging.

Het recht op verblijf wordt geweigerd aan betrokkene. Het Al van betrokkene dient te worden ingetrokken.

Aan betrokkene wordt het bevel gegeven het grondgebied van het Rijk te verlaten binnen 30 dagen. Wettelijke basis artikel 7, eerste lid, 2° van de wet van 15.12.1980: legaal verblijf in België is verstreken. (...)"

2. Onderzoek van het beroep

2.1 In een enig middel gericht tegen de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden voert de verzoekende partij onder meer een manifeste appreciatiefout aan.

Zij zet in haar verzoekschrift in dit verband onder meer het volgende uiteen:

"AANGEZIEN de bestreden beslissing een verblijf aan verzoekster weigert om de volgende redenen :

TERWIJL de motivering van de tegenpartij geen rekening houdt met de neergelegde stukken en zodoende de plicht tot formele motivering schendt die zich opdringt aan de verwerende partij overeenkomstig de voorgenoemde wettelijke bepalingen;

Overwegende dat de verwerende partij ten eerste een beslissing heeft genomen zonder rekening te houden met alle documenten die neergelegd werden op de gemeente van Vilvoorde bij het indienen de aanvraag;

Dat er geen enkele melding wordt gemaakt van het feit dat verzoeker een kopij had neergelegd van het P.V. van 24 mei 2014;

Dat verzoeker en zijn partner verhoord werden in het kader van een vermoeden van schijnhuwelijk;

Dat uit het verhoor blijkt dat verzoeker en zijn partner reeds 10 jaar samenwonen en elkaar bijzonder goed kennen, hetgeen dan ook aanleiding gaf tot een positief advies van het parket;

Dat het een belangrijk stuk betreft dat duidelijk aantoont dat verzoeker en zijn partner elkaar al meer dan twee jaar kennen, ze wonen immers al 10 jaar samen;

Dat de raadsman van verzoeker er melding van maakt in het begeleidend schrijven;

Dat er dan ook geen twijfel over kan bestaan dat de tegenpartij kennis had van dit stuk;

Dat dit stuk in aanmerking had moeten genomen worden;

Dat de tegenpartij zo zijn verplichting tot formele motivering van bestuurshandelingen evenals het beginsel van behoorlijk bestuur schendt, aangezien zij geen rekening heeft gehouden met alle elementen in het administratief dossier.

Dat de bestreden beslissing geen steun vindt in het administratief dossier en bijgevolg vernietigd dient te worden ;"

2.2 In haar nota met opmerkingen zet de verwerende partij in dit verband het volgende uiteen:

"Voor het geval de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen hier toch anders over zou denken en dus louter subsidiair, merkt de verweerder bijkomend nog op dat de feitelijke en juridische beschouwingen die in de uiteenzetting van verzoekende partijvoorkomen bovendien niet pertinent zijn.

In een eerste onderdeel houdt verzoekende partij voor als zou geen rekening zijn gehouden met alle door haar overgemaakte documenten: er zou geen melding zijn gemaakt in de bestreden beslissing van het PV van 24.05.2014.

Verweerder dient bij nazicht van de stukken die door verzoekende partij zijn overgemaakt bij de aanvraag vast te stellen dat voormeld PV geenszins was gevoegd. Het kan de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie dan ook niet worden verweten met dit stuk geen rekening te hebben gehouden. In de begeleidende brief wordt door verzoekende partij enkel aangehaald dat 'Tijdens hun verhoor door de politie (...) de partners [hebben] kunnen aantonen dat zij elkaar bijzonder

goed kennen, gezien zij al 10 jaar samenwonen'. Dergelijke verklaring die geenszins werd aangetoond, kan dan ook niet in aanmerking worden genomen.

De gemachtigde van de Staatssecretaris heeft omtrent het begeleidend schrijven van de raadsman van verzoekende partij ook terecht gemotiveerd dat dit schrijven ook moet worden beschouwd als een verklaring van eer. het gegeven dat betrokkenen reeds sinds 2001 woonachtig zouden zijn in de Slachthuisstraat is een loutere verklaringen die niet zomaar kan worden aangenomen.

In zoverre verzoekende partij thans het PV van verhoor bij haar verzoekschrift voegt, dient verweerder op te merken dat aan de gemachtigde kan niet worden verweten geen rekening te hebben gehouden met stukken die hem niet bekend waren op het ogenblik van het nemen van de bestreden beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden.

De regelmatigheid van een bestuursbeslissing dient te worden beoordeeld in functie van de gegevens waarover het bestuur ten tijde van het nemen van zijn beslissing kon beschikken om deze beslissing te nemen (zie ook RvV nr. 509, 29 juni 2007).

De beschouwingen van verzoekende partij kunnen niet worden aangenomen."

2.3 Met haar verwijzing naar een manifeste appreciatiefout roept de verzoekende partij de schending in van de materiële motiveringsplicht. Deze houdt in dat iedere administratieve rechtshandeling moet steunen op deugdelijke motieven, dit zijn motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren bewezen is en die in rechte ter verantwoording van die handeling in aanmerking genomen kunnen worden (RvS 5 december 2011, nr. 216.669; RvS 20 september 2011, nr. 215.206; RvS 14 juli 2008, nr. 185.388). De materiële motivering vereist met andere woorden dat voor elke administratieve beslissing rechte aanspraakbare motieven met een voldoende feitelijke grondslag moeten bestaan.

Bij de beoordeling van de materiële motivering behoort het niet tot de bevoegdheid van de Raad zijn beoordeling in de plaats te stellen van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij de beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen (RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

De voorgehouden schending van de materiële motiveringsplicht wordt onderzocht in het licht van de bepalingen waarop de bestreden beslissing steunt, met name artikel 40bis van de vreemdelingenwet, waarvan de verzoekende partij overigens eveneens de schending aanvoert.

Artikel 40bis, § 2, 2° van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

"§ 2. Als familielid van de burger van de Unie worden beschouwd:

(...)

2° de partner, die hem begeleidt of zich bij hem voegt, met wie de burger van de Unie overeenkomstig een wet een geregistreerd partnerschap heeft gesloten.

De partners moeten aan de volgende voorwaarden voldoen:

a) bewijzen een naar behoren geattesteerde duurzame en stabiele partnerrelatie te onderhouden.

Het duurzaam en stabiel karakter van deze relatie is aangetoond :

- indien de partners bewijzen gedurende minstens één jaar, voorafgaand aan de aanvraag, onafgebroken in België of een ander land te hebben samengewoond;

- ofwel indien de partners bewijzen dat zij elkaar sedert ten minste twee jaar, voorafgaand aan de aanvraag, kennen en het bewijs leveren dat zij regelmatig, telefonisch, via briefwisseling of elektronische berichten met elkaar contact onderhielden en dat zij elkaar in de twee jaar voorafgaand aan de aanvraag drie maal ontmoet hebben en dat deze ontmoetingen in totaal 45 of meer dagen betreffen;

- ofwel indien de partners een gemeenschappelijk kind hebben;

(...)"

In casu blijkt uit het administratief dossier dat de verzoekende partij een aanvraag voor een verblijfskaart voor een familielid van een burger van de Europese Unie (bijlage 19ter) indiende, in functie van haar partner die de Spaanse nationaliteit heeft. In zijn beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden oordeelt de gemachtigde dat de verzoekende partij niet op afdoende wijze heeft aangetoond een duurzame en stabiele relatie te hebben van ten minste twee jaar met haar partner, zoals vereist

door voormeld artikel 40bis, § 2, 2°. Hij verwijst daarbij naar de bewijzen die de verzoekende partij heeft voorgelegd en zet uiteen waarom uit het geheel van de voorgelegde stukken niet afdoende blijkt dat de verzoekende partij en de referentiepersoon elkaar ten minste twee jaar voorafgaand aan de huidige aanvraag gezinshereniging kennen. Tevens stelt hij dat blijkt dat de betrokkenen op het moment van de aanvraag minder dan één jaar ononderbroken samenwoonden en dat zij geen gemeenschappelijke kinderen hebben.

In haar verzoekschrift voert de verzoekende partij aan dat de beslissing werd genomen zonder rekening te houden met alle documenten die neergelegd werden op de gemeente bij het indienen van de aanvraag. Zij stelt dat er geen enkele melding wordt gemaakt van het feit dat zij een kopij had neergelegd van een proces-verbaal van 24 mei 2014, dat zij en haar partner verhoord werden in het kader van een vermoeden van schijnhuwelijk, dat uit het verhoor blijkt dat zij en haar partner reeds tien jaar samenwonen en elkaar bijzonder goed kennen, hetgeen ook aanleiding gaf tot een positief advies van het parket. De verzoekende partij geeft aan dat het een belangrijk stuk betreft dat duidelijk aantoonst dat zij en haar partner elkaar al meer dan twee jaar kennen, ze wonen immers al tien jaar samen, dat haar raadsman er melding van maakt in het begeleidend schrijven, dat er dan ook geen twijfel over kan bestaan dat de tegenpartij kennis had van dit stuk en dat dit stuk in aanmerking had moeten genomen worden. De verzoekende partij besluit dat de gemachtigde geen rekening heeft gehouden met alle elementen in het administratief dossier en dat de bestreden beslissing geen steun vindt in het administratief dossier en bijgevolg vernietigd dient te worden.

De Raad stelt vast dat uit het administratief dossier blijkt dat inderdaad sprake is van een begeleidend schrijven bij de aanvraag, gedateerd op 8 oktober 2014. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de gemachtigde kennis had van dit schrijven, daar hij er uitdrukkelijk op ingaat bij zijn bespreking van de door de verzoekende partij voorgelegde bewijzen. In voormeld schrijven 8 oktober 2014 wordt uitdrukkelijk verwezen naar een stuk 11, dat volgens de inventaris een “(k)opij van het P.V. van verhoor” betreft, en waarbij de raadsman van de verzoekende partij stelt dat de partners tijdens hun verhoor door de politie hebben kunnen aantonen dat zij elkaar bijzonder goed kennen, gezien zij al tien jaar samenwonen. De Raad stelt vast dat bij dit schrijven inderdaad de processen-verbaal van verhoor op 24 mei 2014 van de verzoekende partij en haar partner zijn gevoegd, en tevens het proces-verbaal van 28 mei 2014 waarvan voormelde processen-verbaal van 24 mei 2014 een bijlage vormen. In tegenstelling tot hetgeen de verwerende partij in haar nota met opmerkingen beweert, was “het PV van 24.05.2014” wel degelijk gevoegd bij de stukken die door de verzoekende partij zijn overgemaakt bij de aanvraag en werd het niet slechts voor het eerst bij het verzoekschrift gevoegd.

In haar nota met opmerkingen erkent de verwerende partij dat de regelmatigheid van een bestuursbeslissing dient te worden beoordeeld in functie van de gegevens waarover het bestuur ten tijde van het nemen van zijn beslissing kan beschikken om deze beslissing te nemen. Er dient echter te worden vastgesteld dat uit de bestreden beslissing geenszins blijkt dat de gemachtigde met de hogervermelde gegevens heeft rekening gehouden. Hij gaat immers slechts in op de volgende voorgelegde bewijzen: de “notariële akte wettelijke samenlevingsovereenkomst dd. 30.01.2014; verklaring wettelijke samenwoning (en bij- behorend ontvangstbewijs) dd. 08.04.2014” en de “registratie wettelijke samenwoning dd. 10.09.2014”, verklaringen op eer door derden, ongedateerde foto's en het “schrijven van de advocaat van betrokkene dd 08.10.2014”, voor zover het betrekking heeft op de verklaring daarin “dat betrokkenen reeds sinds 2001 samen woonachtig zijn in de (...)straat en waarin men verklaart dat betrokkene dit adres reeds zou hebben opgegeven bij zijn aanvraag art 9bis in 2009”. In haar nota met opmerkingen stelt de verwerende partij dat het schrijven van de advocaat van 8 oktober 2014 blijkens de bestreden beslissing beschouwd wordt als een verklaring op eer. De Raad stelt vast dat dit inderdaad aangegeven wordt in de bestreden beslissing, maar dat tevens blijkt dat naar dit schrijven slechts verwezen wordt als “schrijven van de advocaat van betrokkene dd 08.10.2014 waarin men verklaart dat betrokkenen reeds sinds 2001 samen woonachtig zijn in de (...)straat en waarin men verklaart dat betrokkene dit adres reeds zou hebben opgegeven bij zijn aanvraag art 9bis in 2009”. Op het onderdeel van voormeld schrijven van 8 oktober 2014 waarin gesteld wordt dat de partners tijdens hun verhoor door de politie hebben kunnen aantonen dat zij elkaar bijzonder goed kennen, gezien zij al tien jaar samenwonen, en naar de verschillende processen-verbaal die als stuk bij dit schrijven werden gevoegd, wordt echter in het geheel niet ingegaan. Bovendien wordt in de bestreden beslissing niet slechts gesteld dat dit schrijven wordt beschouwd als een verklaring op eer, maar wordt tevens gemotiveerd over dit schrijven, voor zover het kan beschouwd worden als een begin van bewijs, waarna verwezen wordt naar een element met betrekking tot de woonplaats van de betrokkenen dat blijkt uit het administratief dossier. Uit de motivering van de bestreden beslissing blijkt echter niet dat de gemachtigde heeft rekening te houden met de andere onderdelen van het begeleidend schrijven van 8

oktober 2014, waaronder het onderdeel waarnaar de verzoekende partij in haar verzoekschrift uitdrukkelijk verwijst. Zodoende blijkt uit de motivering ook niet dat de gemachtigde heeft rekening gehouden met de elementen die blijken uit het administratief dossier met betrekking tot deze andere onderdelen, in het bijzonder het thans aan de orde zijnde onderdeel aangaande het verhoor door de politie: zoals hoger reeds gesteld, worden de verschillende processen-verbaal die als stuk bij het schrijven van 8 oktober 2014 werden gevoegd en zich aldus in het administratief dossier bevonden blijken de motivering van de bestreden beslissing niet in aanmerking genomen. In haar nota met opmerkingen stelt de verwerende partij nog dat in de begeleidende brief slechts wordt aangehaald dat de partners tijdens hun verhoor door de politie hebben kunnen aantonen dat zij elkaar bijzonder goed kennen, gezien zij al tien jaar samenwonen, maar dat dergelijke verklaring, die geenszins wordt aangetoond, niet in aanmerking kan worden genomen. In de eerste plaats dient erop gewezen te worden dat dit een *a posteriori* motivering betreft, motivering die dan ook niet vermag een onregelmatigheid in de motivering van de bestreden beslissing te herstellen. Daarnaast dient te worden vastgesteld dat de verwerende partij nalaat aan te geven op welke manier deze *a posteriori* motivering in overeenstemming kan gebracht worden met de motivering die wel in de bestreden beslissing is opgenomen, waarin het schrijven van 8 oktober 2014 (althans in de mate waarin het überhaupt in aanmerking wordt genomen) niet slechts als een verklaring op eer wordt beschouwd, maar tevens als begin van bewijs, waarna verwezen wordt naar elementen die blijken uit het administratief dossier. In dit verband en in het licht van het betoog van de verzoekende partij in haar verzoekschrift kan ten overvloede nog worden opgemerkt dat in voormeld proces-verbaal van 28 mei 2014 dat zich in het administratief dossier bevindt onder “*Relaas van het onderzoek*” en vervolgens “*TOTSTANDKOMING en VERLOOP van DE RELATIE*” als besluit het volgende wordt aangegeven: “*Het lijkt er dus sterk op dat het koppel de waarheid spreekt over het feit dat zij al lang samen wonen*”, en dat in het betrokken onderdeel van het proces-verbaal bovendien verwezen wordt naar een politie-interventie geregistreerd op 19 juli 2010 voor een familiale twist tussen het koppel. De interventie-fiche van 19 juli 2010 is eveneens als bijlage bij voormeld PV van 28 mei 2014 gevoegd en bevindt zich dus eveneens in het administratief dossier.

Daar uit de motivering van de bestreden beslissing geenszins blijkt dat rekening gehouden werd met het door de verzoekende partij in haar verzoekschrift aangehaalde onderdeel van het begeleidend schrijven van 8 oktober 2014 en de verschillende bijgevoegde stukken waarnaar in voormeld schrijven verwezen wordt, dient te worden vastgesteld dat de verzoekende partij terecht aanvoert dat een beslissing werd genomen zonder rekening te houden met alle documenten die werden neergelegd. Zodoende dient te worden vastgesteld dat niet blijkt dat de gemachtigde bij het nemen van de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden is uitgegaan van alle juiste feitelijke gegevens en hij deze correct heeft beoordeeld. Een schending van de materiële motiveringsplicht wordt dan ook aannemelijk gemaakt.

2.4 Het enig middel gericht tegen de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden is in de aangegeven mate gegrond. Deze vaststelling leidt tot de vernietiging van de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden. De overige aangevoerde schendingen behoeven geen verder onderzoek.

2.5 Het gegeven dat de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden dient te worden vernietigd, leidt in voorliggende zaak tot de bijkomende conclusie dat ook het bevel om het grondgebied te verlaten niet rechtsgeldig werd genomen. De gemachtigde kan *in casu* immers geen bevel om het grondgebied te verlaten aan de verzoekende partij betekenen zonder eerst op een correcte en zorgvuldige wijze te hebben nagegaan of haar aanspraak op een recht op verblijf van meer dan drie maanden al dan niet kan worden ingewilligd.

Ook het bevel om het grondgebied te verlaten wordt zodoende vernietigd. Op de aangevoerde schendingen in het enig middel met betrekking tot het bevel om het grondgebied te verlaten hoeft dan ook niet meer te worden ingegaan.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 8 april 2015 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten wordt vernietigd.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig oktober tweeduizend vijftien door:

mevr. I. VAN DEN BOSSCHE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

I. VAN DEN BOSSCHE